

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van (een) gedeelte(n) uit deze uitgave in bijvoorbeeld een (digitale) leeromgeving of een reader in het onderwijs (op grond van artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot Stichting Uitgeversorganisatie voor Onderwijslicenties (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-uvo.nl).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@bua.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Boeken (en zo)

Trauma verteert/d

Cathy Van Gorp & Kelly Vercaigne (2023).
Beefcake Publishing. 197 pp., € 20,00
ISBN 9789493293267

Robin Glerum

Cathy Van Gorp is klinisch psycholoog en systeemtherapeut en heeft haar eigen praktijk in Zedelgem (B). Daarnaast is zij auteur van meerdere systeemtherapeutische artikelen en van het boek *Ik was gestoord, zei men... dacht ik...* (2008). Ze werkt als traumatherapeut met vluchtelingen en migranten. Kelly Vercaigne werkt als ervaringswerker en zet zich in om hulpverleners die met trauma werken bij te staan. Daarnaast is zij bezieler van inloophuis T'hus in Waregem, docent aan de UCLL in Heverlee en medeoprichter van Herstel-academie Zuid in Kortrijk (B).

In het boek *Trauma verteert/d* nemen Van Gorp en Vercaigne de lezer mee in hun eigen proces van groei en herstel na trauma. Aan de hand van een aantal thema's delen ze hun ervaringen, overdenkingen en binnenwereld met de lezer. Dit heeft als effect dat je als lezer vanuit verschillende posities meeleeft. Het voelde steunend dat ik me kon herkennen in gedeelde levenservaringen. De ene keer las ik de tekst vanuit het perspectief van een supervisant die een kijkje krijgt in de keuken van twee ervaren collega's. Zij delen wat volgens hen belangrijk is in een therapeutisch proces in het werken met trauma. Vervolgens las ik dan weer vanuit de positie van een collega die bij een intervisiemoment zijn twee collega's hoort

spreken over waar zij tegen aanlopen in hun werk en hoe zij proberen hier een weg in te vinden.

Wat dit boek verder uniek maakt is de relatie tussen beide auteurs. Deze relatie veranderde in de loop van de jaren van therapeut en cliënt naar bevriende collega's. Hierdoor krijg je als lezer een indruk van wat er in de verschillende posities in hen omgaat, op welke manier de therapeutische benadering aansloot en hoe die soms doel miste. De menselijkheid van het proces van hulp vragen en hulpverleners komt hierdoor op de voorgrond.

Het boek is een aanrader voor zowel mensen die in herstel zijn als mensen die herstel willen begeleiden. De nadruk ligt met name op het belang van de relatie in het werken aan herstel, wat wordt weergegeven met inspirerende quotes, theoretische concepten en persoonlijke reflecties.

Wat mij aanspreekt is dat meermaals ook de tragiek van het leven wordt aangehaald. Niet de maakbaarheid van het leven, maar juist het leren aanvaarden van de realiteit en het zich daartoe leren verhouden, staat naar mijn idee centraal. En dat bij het 'leren zich ertoe te verhouden' net de betekenisvolle relaties zo'n bron van steun kunnen zijn. In die zin steunt het boek mij in mijn werk als therapeut, door vooral oog te houden voor de mens(en) in mijn spreekkamer en te zoeken naar manieren om me met hen en hun pijn te verbinden, in plaats van me te veel bezig te houden met welke interventie ik wanneer zou kunnen inzetten. Ook kan ik mij voorstellen dat het boek steunend kan zijn voor mensen die in herstel zijn, doordat er vanuit een ervaringsdeskundig perspectief

Trauma verteert/d

wordt gedeeld wat je tegen kunt komen en wat de auteurs heeft geholpen daarmee om te gaan. Kortom, dit boek is naar mijn idee een waardevolle toevoeging voor wie een inkijk wil krijgen in een therapeutisch proces.

Het boek leest zeer vlot doordat het is opgedeeld in korte hoofdstukken aan de hand van een thema. Hierdoor is het mogelijk om het boek dan weer eens op te pakken en dan weer een tijdje te laten liggen. Zonder al te veel moeite kon ik het verhaal weer oppakken.

Wat ik als lezer soms lastiger vond, was dat ik niet altijd goed kon onderscheiden welk stuk tekst door wie geschreven is. Hoewel er onderscheid is gemaakt door het gebruik van een verschillend lettertype en een verschillende stijl van vertellen, wordt niet steeds expliciet benoemd wie wat schrijft. Hoewel ik hierdoor soms wat verwarring kon ervaren, kan ik mij voorstellen dat deze keuze juist bijdraagt aan een gelijkwaardige meerstemmigheid in de relatie tussen hulpvrager en hulpverlener.

Verder wordt er weinig of niet ingegaan op theoretische concepten die genoemd worden. Voor de beginnende therapeut kan dit soms wat moeilijker te volgen zijn ofwel uitnodigen tot nieuwsgierigheid naar andere literatuur over deze concepten. Voor de wat meer ervaren therapeut kan dit wellicht herkenning geven en opnieuw duidelijk maken dat deze concepten slechts middelen zijn om de relatie en het proces taal te geven.

De auteurs hebben met dit boek niet de intentie om een nieuwe manier van werken met trauma te tonen, maar om de lezer juist mee te nemen in het proces en de groei in het werken met trauma, om hieruit inspiratie en moed te putten. Ik vind dat Van Gorp en Vercaigne hierin mooi slagen.

Graag wil ik deze tekst besluiten met de titel van het boek: *Trauma verteert/d*. Iedereen zal er weer iets anders in lezen. Wat ik er vooral in lees is het doorlopende proces van omgaan met trauma. Dat het iets is wat nooit eindigt. En tegelijkertijd dat er mogelijkheden bestaan erin te bewegen. Daar zit zowel iets triests als iets troostends in. Wat ik meeneem uit het boek is dat wanneer het ons als mensen lukt om die beide kanten te kunnen beleven en erkennen, door zowel hulp van anderen als hulp van onszelf, ons leven een beetje lichter kan worden.

Robin Glerum is psychotherapeut en relatie- en gezinstherapeut. Hij is werkzaam in het Lorentzhuis, een centrum voor systeemtherapie, opleiding en consultatie. E-mail: r.glerum@lorentzhuis.nl

Referentie

Van Gorp, C. (2008). *Ik was gestoord, zei men... dacht ik...* Roularta Mediagroep.

<https://doi.org/10.5553/ST/092436312025037001011>